

Raadsvoorstel

	afdeling	: Ruimtelijke ontwikkeling
	programma	: Buitengebied
datum voorstel	thema	: Landschap
: 1 juni 2015	registratie code	: 15B.01950
agendapunt nr.	behandeld door	: Ella Louwerse
: :	e-mail	: LM.Louwerse@veere.nl
voorstel nr.	doorkiesnummer	: 355
: :		
Raadsvergadering		
: 11 juni 2015		
commissie		
: RO		
portefeuillehouder		
: wethouder J. Melse		

Onderwerp: vaststellen 1^e herziening bestemmingsplan Buitengebied**Beslispunt:**

1. Kennis nemen van de uitspraak van de Raad van State van 24 december 2014 over het bestemmingsplan Buitengebied Veere.
2. De overwegingen ten aanzien van de ingediende zienswijzen, zoals opgenomen in het zienswijzenrapport, overnemen.
3. Besluiten om geen exploitatieplan als bedoeld in artikel 6.12, lid 1 Wro vast te stellen.
4. Op grond van artikel 3.8 lid 1, sub e Wet ruimtelijke ordening het ontwerp 1^e herziening bestemmingsplan Buitengebied met de daarbij behorende digitale bestanden bekend NL.IMRO.0717.0085BPPBgbGh-OW01 gewijzigd vast te stellen.

Beslispunt

Het vaststellen van de 1^e herziening bestemmingsplan Buitengebied.

Inleiding en achtergrond

In 2011 en 2012 zijn er informatie-avonden belegd voor zowel leden van de gemeenteraad/commissie Ruimtelijke Ontwikkeling als voor belangenorganisaties om te komen tot een nieuw bestemmingsplan voor het buitengebied van Veere. Op 2 februari 2012 heeft de gemeenteraad de Kadernota bestemmingsplan Buitengebied vastgesteld, waarin voor diverse onderwerpen de richting is aangegeven voor het nieuwe bestemmingsplan.

Op 30 mei 2013 heeft de gemeenteraad het nieuwe bestemmingsplan Buitengebied vastgesteld. Een bestemmingsplan welke ontwikkelingen en kansen biedt voor de bewoners en gebruikers van het grondgebied. Daarbij wordt de maximale ruimte aangegeven.

Op 24 december 2014 heeft de Raad van State uitspraak gedaan over het bestemmingsplan Buitengebied. Hiermee is het bestemmingsplan "Buitengebied Veere" grotendeels onherroepelijk geworden.

Tegen het vastgestelde bestemmingsplan zijn bij de Raad van State 8 beroepschriften ingediend. De Raad van State heeft 5 beroepschriften (deels) gegrond verklaard. De Raad van State heeft daarbij de gemeenteraad opgedragen om binnen 26 weken een nieuw besluit te nemen. Dit betekent dat uiterlijk in de vergadering van 11 juni 2015 de gemeenteraad een besluit moet nemen. Hiervoor moet een ontwerp-herziening worden gemaakt waarbij rekening gehouden wordt met de uitspraak van de Raad van State, maar ook met belangen van eventuele derde-belanghebbenden.

Het ontwerp-bestemmingsplan heeft van 19 februari 2015 t/m 1 april 2015 op grond van de Wet ruimtelijke ordening ter inzage gelegen. Op het ontwerpplan zijn 14 zienswijzen ingekomen. Het Rijk, de Provincie en het Waterschap hebben geen zienswijzen tegen het ontwerp-bestemmingsplan ingediend.

Keuzes en argumenten

Uitwerking uitspraak Raad van State beroep A. Boogaard

Vastlegging in bestemmingsplan Buitengebied Veere 2013: In de door de gemeenteraad op 2 februari 2012 vastgestelde Kadernota bestemmingsplan Buitengebied is als uitgangspunt aangegeven dat bij recht agrarische bouwblokken met 50% worden vergroot, waarbij een regeling wordt opgenomen dat de bestaande, huidige rechten in tact blijven en waarbij voor extra mogelijkheden een afwijkingsbevoegdheid wordt opgenomen. Dit betekent dat een agrarisch bouwvlak van 1 ha met maximaal 0,5 ha uitgebreid kan worden, waardoor een maximale oppervlakte bouwvlak van 1,5 ha ontstaat. De uitbreidingsmogelijkheid is vervolgens in het bestemmingsplan omschreven als "Wro-zone-afwijking vergroting bouwvlak".

Voor het perceel Rapenburgweg 18 te Meliskerke was aansluitend aan het bestaande agrarische bouwvlak een kleine Wro-zone opgenomen, dit vanwege de afstand tot de woningen op het bedrijventerrein Rapenburg.

De Raad van State stelt echter dat woningen op bedrijventerreinen buiten de kaders van de richtafstandenlijsten, zoals genoemd in de VNG-brochure, vallen. Het gaat hier om historisch gegroeide situaties waar burgerwoningen zijn vermengd met milieubelastende bedrijvigheid. Het gaat ook om gevoelige functies die bewust op een bedrijventerrein zijn gesitueerd, zoals bedrijfswoningen. In verband daarmee heeft de Raad van State het besluit voorzover betrekking hebbend op de gronden ten oosten van het perceel Rapenburgweg 18 waaraan niet de aanduiding "Wro-zone-afwijking vergroting bouwvlak" is toegekend, vernietigd.

Betrokkene heeft aangegeven dat alleen het opnemen van de Wro-zone onvoldoende mogelijkheden geeft voor zijn bedrijfsvoering. Dit sluit aan bij het agrarisch advies dat is opgesteld door Agrarisch Adviesbureau Willem de Graaf. In de uitspraak van de Raad van State wordt expliciet verwezen naar dit agrarisch advies.

In verband hiermee wordt voorgesteld het bouwvlak zodanig aan te passen dat ook op het perceel Rapenburgweg 18 te Meliskerke een bouwvlak van 1 ha met een Wro zone van 0,5 ha wordt aangegeven, waarmee de maximale oppervlakte voor een agrarisch bouwvlak wordt geregeld.

Uitwerking uitspraak Raad van State beroep v.o.f. Holiday Resort Stables, P.M. de Kam, J.J. de Kam en M.M. de Kam

Vastlegging in bestemmingsplan Buitengebied Veere 2013: Het perceel Prinseweg 3A te Domburg heeft een agrarische bestemming. Binnen deze bestemming is een grondgebonden agrarisch bedrijf toegestaan, dat (nagenoeg) geheel afhankelijk is van de agrarische grond als productiemiddel en waar (nagenoeg) geheel gebruik wordt gemaakt van open grond. Nu de activiteiten op Prinseweg 3A onder meer het fokken, africhten en trainen van paarden betreffen, is het bedrijf volgens de Raad van State daarmee niet (nagenoeg) geheel afhankelijk van de agrarische grond, zodat met enkel de agrarische bestemming niet volstaan kan worden.

Voor de buiten het bouwvlak gelegen paardenbak is geen vergunning verleend. Bij de vaststelling van het bestemmingsplan had bekeken moeten worden of de paardenbak uit een oogpunt van ruimtelijke ordening aanvaardbaar is. Nu dat niet gebeurd is, heeft de Raad van State het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschapswaarden" ter plaatse van het perceel Prinseweg 3A te Domburg vernietigd.

Nu de agrarische bestemming voor dit perceel niet voldoende is, kan aan de agrarische bestemming de aanduiding gebruikgerichte paardenhouderij worden toegevoegd. De in het bestemmingsplan opgenomen begripsbepaling van gebruikgerichte paardenhouderij

luit: het houden van paarden en/of pony's gericht op het voortbrengen, africhten, trainen en verhandelen en recreatief gebruik van paarden en pony's, met daaraan ondergeschikt het stallen van paarden van derden en het geven van instructie. Het bouwvlak kan worden aangepast, zodat de paardenbak binnen het bouwvlak komt te liggen. Het bouwvlak blijft daardoor op voldoende afstand (100 m) van de recreatiewoningen aan de Branding te Domburg, en voldoet daarmee aan de regels van de provinciale verordening Ruimte en de toelichting van het bestemmingsplan Buitengebied.

In verband hiermee wordt voorgesteld om aan het perceel Prinseweg 3A te Domburg de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschapswaarden" met de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch – gebruiksgerichte paardenhouderij" toe te kennen. Het bouwvlak wordt voorts verruimd, zodat de aanwezige paardenbak binnen het bouwvlak komt te liggen. In de regels dient onder artikel 4 ("Agrarisch met waarden – Landschapswaarden) de "specifieke vorm van agrarisch – gebruiksgerichte paardenhouderij" opgenomen te worden.

Uitwerking uitspraak Raad van State beroep W.H.M. Pot en anderen

De heer Pot is eigenaar van het perceel Kreekweg 9 te Veere. Dit perceel grenst aan de Veerse Kreek. De Veerse Kreek heeft de bestemming "Natuur met de aanduidingen water en dagrecreatie". De Raad van State stelt dat in plaats van de enkele verwijzing naar de vergelijkbare gebruiksmogelijkheden in het voorheen geldend bestemmingsplan, de gemeenteraad zich ervan had moeten vergewissen of het toegestane gebruik, waaronder het recreëren ter plaatse van een attractie, in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening. Hierbij had de raad in ieder geval de belangen van betrokkene bij een ongestoord woon- en leefklimaat moeten betrekken, alsmede het effect van dit gebruik op de ter plaatse aanwezige natuur- en landschappelijke waarden. Ook had de raad moeten bezien of er behoefte bestaat aan het recreatief medegebruik. Van dit alles is echter niet gebleken. Het bestreden besluit berust derhalve in zoverre niet op een deugdelijke motivering.

In verband daarmee heeft de Raad van State de aanduiding "dagrecreatie" voor de percelen N, nr. 3018 en 3019 vernietigd.

In zijn beroepschrift heeft de heer Pot destijds aangegeven dat trekvlotten, aanlegsteigers, uitkijktorens en alles wat met de toeristisch-recreatieve ontwikkeling te maken heeft het karakter van het gebied onaanvaardbaar zullen aantasten. De in het plangebied aanwezige waarden, waaronder zijn privacy, worden onaanvaardbaar aangetast. Ook wanneer de voorzieningen enigszins verscholen in de oevers worden aangelegd, dan nog zal de nu nog ongerepte situatie worden aangetast. De trekvlotten en steigers blijven ook dan nog goed zichtbaar.

Het bestemmingsplan Buitengebied 2013 voorzag in een actualisatie van het in 1999 vastgestelde bestemmingsplan. In 1999 heeft er een afweging van alle belangen plaatsgevonden. Er bestond bij de vaststelling van het bestemmingsplan Buitengebied in 2013 geen aanleiding tot het aanpassen van de destijds toegekende bestemming, aangezien de belangen in de tussentijd niet gewijzigd waren.

In het kader van het plan Veerse Kreek en Vesten zijn aan de westoever van de hoofdkreek vissteigers aangebracht. Dit betreft een gedeelte van het perceel N, nr. 3018. Op en rondom deze steigers moet het mogelijk blijven dat er gerecreëerd kan worden, om zodoende gebruik te kunnen maken van de steigers. Dit houdt in dat van dat betreffende deel van het perceel de aanduiding "dagrecreatie" niet verwijderd kan worden.

De dagrecreatie aan de westoever van de hoofdkreek zal, gelet op de ligging daarvan ten opzichte van het perceel Kreekweg 9, niet leiden tot verstoring van het woon- en leefklimaat van de eigenaar van bedoeld perceel. Bedoeld perceelsgedeelte grenst niet aan het perceel Kreekweg 9. Voorts kijken de eigenaren van bedoeld perceel uit op het bos; daar achter zijn de vissteigers gelegen. De vissteigers zijn dan ook niet zichtbaar. Dat de dagrecreatie in de vorm van vissteigers geen nadelige gevolgen heeft voor de aanwezige natuur- en landschapswaarden blijkt uit de gedane onderzoeken voor de omgevingsvergunning voor het herinrichtingsplan Veerse Kreek en Vesten. Dit betekent dat er nog steeds behoefte is aan het recreatief medegebruik.

Het perceel N, nr. 3109 ligt voor een deel in het buitengebied (het deel ten noorden van het perceel Kreekweg 9). Het overige deel ligt in het bestemmingsplan Stad Veere, waarin het de bestemming Natuur met de functieaanduiding water heeft verkregen. Er is voor dit gedeelte geen aanduiding dagrecreatie aanwezig. Aansluitend hierop kan de functieaanduiding dagrecreatie in het buitengebied geschrapt worden.

Voorgesteld wordt dan ook om de functieaanduiding dagrecreatie alleen op te nemen voor de westoever van de hoofdkreek.

Voor het gedeelte van het perceel N, nr. 3018 voor zover dit ligt ten noorden van het perceel Kreekweg 9 wordt voorgesteld de functieaanduiding dagrecreatie niet op te nemen. Dit laatste geldt ook voor het perceel N, nr. 3019.

Hiermee wordt bereikt dat in de kreek ten noorden van Kreekweg 9 geen trekvlotten, aanlegsteigers, uitkijktorens e.d. aangebracht kunnen worden.

Uitwerking uitspraak Raad van State beroep A.H. van Leeuwen en anderen/de stichting Stichting Vrije Recreatie en anderen

Kleinschalig kamperen

In artikel 3 (Agrarisch met waarden – Landschaps- en natuurwaarden), lid 3.5, sub 3.5.3 en artikel 4 (Agrarisch met waarden – Landschapswaarden), lid 4.5, sub 4.5.2 van het nieuwe bestemmingsplan Buitengebied is aangegeven aan welke voorwaarden het kleinschalig kamperen moet voldoen. Eén van de voorwaarden is dat de aan het bouwvlak aansluitende gronden, welke deel uitmaken van het agrarisch bedrijf, een oppervlakte hebben van minimaal 4 hectare.

Een aantal van de bestaande kleinschalige kampeerterreinen voldoet niet aan deze voorwaarde. Hierdoor zijn, aldus de Raad van State, de bestaande kleinschalige kampeerterreinen die niet aan de voorwaarden van de genoemde regels voldoen onder het overgangsrecht van het bestemmingsplan gebracht. Omdat de gemeenteraad dit niet heeft beoogd, is het besluit niet zorgvuldig tot stand gekomen.

Huidige regels

In artikel 1 is de begripsbepaling van Kleinschalig Kampeerterrein opgenomen, luidende: Een terrein of plaats gelegen op een (voormalig) agrarisch bouwvlak en/of op direct daaraan grenzende volgens het bestemmingsplan Buitengebied als agrarisch bestemde gronden, geheel of gedeeltelijk ingericht, en blijkens die inrichting bestemd, om daarop gelegenheid te geven tot het plaatsen, of geplaatst houden van kampeermiddelen ten behoeve van recreatief nachtverblijf door personen die hun hoofdverblijf elders met maximaal 25 standplaatsen.

In artikel 3 (Agrarisch met waarden – Landschaps- en natuurwaarden), lid 3.5, sub 3.5.3 en artikel 4 (Agrarisch met waarden – Landschapswaarden), lid 4.5, sub 4.5.2 van het nieuwe bestemmingsplan Buitengebied is aangegeven onder welke voorwaarden het kleinschalig kamperen moet voldoen. De voorwaarden zijn:

- a. de aan het bouwvlak aansluitende gronden, welke deel uitmaken van het agrarisch bedrijf, een oppervlakte hebben van minimaal 4 hectare;
- b. het aantal standplaatsen op het kleinschalig kampeerterrein niet meer bedraagt dan aanwezig ten tijde van de inwerkingtreding van dit bestemmingsplan waarbij het maximaal aantal standplaatsen 25 bedraagt;
- c. op een kleinschalig kampeerterrein gedurende het kampeerseizoen kampeermiddelen zijn toegestaan, niet zijnde vaste kampeermiddelen;
- d. de afstand van een kleinschalig kampeerterrein tot gronden met de bestemming "Wonen" minimaal 50 meter bedraagt;
- e. kleinschalige kampeerterreinen niet op elkaar mogen worden aangesloten waardoor grotere (kampeer)complexen ontstaan.

Vervolgens is in artikel 3.6 een regeling opgenomen tot afwijking van artikel 3.5.3. voor de nieuwvestiging van een kleinschalig kampeerterrein en in 3.6.2. tot afwijking van artikel 3.5.3. voor het plaatsen van vaste kampeermiddelen.

Dit betekent dat aan het betreffende artikel (3.5.3. en 4.5.2.) een onderdeel toegevoegd moet worden, waarin wordt bepaald dat de voorwaarde van 4 ha aansluitend aan het bouwvlak niet van toepassing is op bestaande kleinschalige kampeerterreinen. De voorwaarden van de betreffende artikelen gaan dan luiden:

- a. de aan het bouwvlak aansluitende gronden die een oppervlakte hebben van minimaal 4 hectare en deel uitmaken van het agrarisch bedrijf;
- b. het aantal standplaatsen op het kleinschalig kampeerterrein niet meer bedraagt dan aanwezig ten tijde van de inwerkingtreding van dit bestemmingsplan waarbij het maximaal aantal standplaatsen 25 bedraagt;
- c. op een kleinschalig kampeerterrein gedurende het kampeerseizoen kampeermiddelen zijn toegestaan, niet zijnde vaste kampeermiddelen;
- d. de afstand van een kleinschalig kampeerterrein tot gronden met de bestemming "Wonen" minimaal 50 meter bedraagt;
- e. kleinschalige kampeerterreinen niet op elkaar mogen worden aangesloten waardoor grotere (kampeer)complexen ontstaan;
- f. het bepaalde in onderdeel a niet van toepassing is op bestaande kleinschalige kampeerterreinen, zoals aanwezig ten tijde van de inwerkingtreding van dit plan.

Natuurcamping Veerse Gat

In het Veerse Bos worden twee recreatieterreinen samengevoegd tot

Natuurkampeerterrein Het Veerse Gat.

De Raad van State merkt op dat uit de bestemmingsplankaart blijkt dat aan de natuurcamping de bestemming "Natuur" is toegekend, met onder meer de functieaanduiding "kampeerterrein". In de regels van het bestemmingsplan is echter onder de bestemming Natuur niet de functieaanduiding "kampeerterrein" in de doeleindenomschrijving opgenomen. Dit betekent dat aan deze aanduiding geen juridische betekenis toekomt. De gemeenteraad heeft echter wel beoogd een kampeerterrein op het perceel mogelijk te maken. Het plan stemt hierdoor niet overeen met het vaststellingsbesluit van de raad. Dit houdt in dat het plan is vastgesteld in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel.

Geadviseerd wordt om in artikel 11 (Natuur) alsnog de functieaanduiding "kampeerterrein" in de doeleindenomschrijving op te nemen.

Voorts is het wenselijk ambtshalve aanpassingen door te voeren, door op de digitale kaart de functieaanduiding kampeerterrein toe te voegen en de toegestane oppervlakte aan bebouwing en het toegestane aantal standplaatsen in de regels te vermelden.

Kraaienestweg 1/1A

De Raad van State geeft aan dat op de bestemmingsplankaart de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschaps- en natuurwaarden" is toegekend, met binnen het bouwvlak de functieaanduiding "dagrecreatie", en onder meer de functieaanduiding "specifieke vorm van recreatie – recreatiewoning 4". Voorts is aan het westelijk deel van het perceel de aanduiding "Wro-zone-afwijking vergroten bouwvlak" toegekend. In het verweerschrift dat namens de gemeenteraad aan de Afdeling is gezonden is gesteld dat per abuis – en in afwijking van het vaststellingsbesluit van de gemeenteraad – aan de oostelijke zijde van de gronden van camping De Heksenketel niet de aanduiding "Wro-zone-afwijking vergroten bouwvlak" is toegekend. De kaart komt derhalve in zoverre niet overeen met het besluit tot vaststelling. Het besluit en het bestemmingsplan zijn in onderlinge samenhang in zoverre vastgesteld in strijd met de rechtszekerheid. De Raad van State heeft dan ook het besluit vernietigd voor zover niet de aanduiding "Wro-zone-afwijking vergroten bouwvlak" aan de oostelijke zijde van het perceel Kraaienestweg 1/1A is toegekend.

Geadviseerd wordt alsnog aan de oostzijde van het perceel Kraaienestweg 1/1A de Wro-zone toe te kennen. Omdat de totale oppervlakte aan Wro-zone niet meer dan 0,5 ha mag bedragen, betekent dat dat de Wro-zone aan de westzijde van het perceel ten opzichte van de eerst ingetekende kaart, verkleind moet worden.

Voor wat betreft de recreatiewoningen stelt de Raad van State vast dat de aanduiding "specifieke vorm van recreatie – recreatiewoning 4" niet in de doeleindenomschrijving van artikel 3 (Agrarisch met waarden – Landschaps- en natuurwaarden) is opgenomen.

Dit betekent dat aan deze aanduiding geen juridische betekenis toekomt. De gemeenteraad heeft echter wel beoogd recreatiewoningen op het perceel Kraaienestweg 1/1A mogelijk te maken. Het plan stemt in zoverre niet overeen met het vaststellingsbesluit van de raad. In verband daarmee is de Afdeling van oordeel dat het plan in zoverre is vastgesteld in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel.

De 4 recreatiewoningen op het perceel Kraaienestweg 1/1A zijn onterecht opgenomen in artikel 4 (Agrarisch met waarden – Landschapswaarden). Geadviseerd wordt de aanduiding "specifieke vorm van recreatie – recreatiewoning 4" op te nemen in artikel 3 (Agrarisch met waarden – Landschaps- en natuurwaarden) en bedoelde aanduiding in artikel 4 te schrappen.

Voorts is het wenselijk ambtshalve een aanpassing door te voeren, door in artikel 3 de functieaanduiding "dagrecreatie" op te nemen. De functieaanduiding is wel op de kaart ter hoogte van het perceel Kraaienestweg 1/1A aangegeven, maar niet in de regels.

Ambtshalve aanpassingen

Het is gewenst nog een aantal ambtshalve aanpassingen door te voeren. Het betreft door te voeren correcties en nieuwe ontwikkelingen.

Risico's en kanttekeningen

Na de vaststelling door uw raad hebben de indieners van de zienswijzen en diegenen die het niet eens zijn met de aangebrachte wijzigingen de mogelijkheid om beroep in te stellen bij de Raad van State.

Geld

De kosten worden gedekt uit het beschikbare krediet "herziening bestemmingsplan Buitengebied".

Aanpak

Uw besluit tot vaststelling wordt op de wettelijk voorgeschreven wijze gepubliceerd. De indieners van een zienswijze worden hierover geïnformeerd.

Aanpassing na vergadering Commissie RO

Naar aanleiding van de discussie in de commissie RO van 26 mei 2015 is de beantwoording van de zienswijze over Strandweg 15 te Koudekerke aangepast en wel zodanig dat eerst een nader onderzoek verricht moet worden.

De door Van Leeuwen Advies op 26 mei 2015 per fax ingediende reactie en de later toegezonden bijlagen op het zienswijzenrapport geven geen aanleiding om het zienswijzenrapport aan te passen.

De door de Stichting Vrije Recreatie op 28 mei 2015 per fax ingediende reactie op het zienswijzenrapport geeft geen aanleiding om het zienswijzenrapport aan te passen.

Burgemeester en wethouders van Veere,
de secretaris, de burgemeester,

J.F.M. Steinbusch drs. R.J. van der Zwaag

Bijlagen meegezonden aan raadsleden:

1. zienswijzenrapport (Corsanr. 15B.01949);
2. Bijlage 1 zienswijzenrapport (Corsanr. 15B.01636)
3. Bijlage 2 zienswijzenrapport (Corsanr. 15B.01637)
4. Bijlage 3 zienswijzenrapport (Corsanr. 15B.01638)
5. Ontwerp 1^e herziening bestemmingsplan Buitengebied (Corsanr. 15B.01634)
6. Ontwerp verbeelding 1^e herziening Buitengebied (Corsanr. 15B.01635)
7. Brief aan de heer P.M. de Kam over 1^e herziening (Corsanr. 15U.01192)
8. Uitspraak Raad van State 24 december 2014 (Corsanr. 14I.06983).

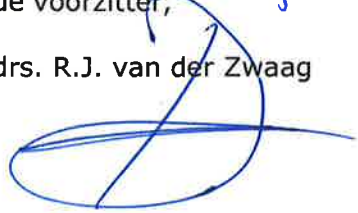

Ter inzage:
De ingediende zienswijzen.

Volgens voorstel door de raad besloten op
de griffier, de voorzitter,

11 juni 2015

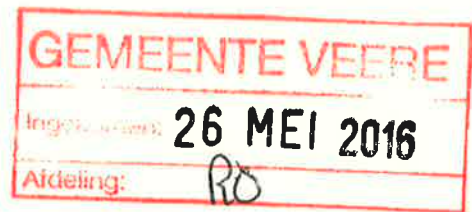
mr J.C. Waverijn

drs. R.J. van der Zwaag

Raad van de gemeente Veere
Postbus 1000
4357 ZV DOMBURG

Datum
25 mei 2016

Ons nummer
201505568/1/R2

Uw kenmerk
15L.0390/15U.03935; Ella Louwerse

Inlichtingen
Mw. Y.A. Neijssel
070-4264574

Onderwerp
Veere
Bp. 1e herziening bestemmingsplan
Buitengebied

Procedure
Beroep

Geachte heer/mevrouw,

In de bovenvermelde procedure is een uitspraak gedaan. Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan.

De behandeling van de zaak is daarmee nog niet beëindigd. In de uitspraak kunt u lezen welke opdracht de Afdeling heeft verstrekt.

De verdere behandeling zal worden voortgezet onder het zaaknummer: 201505568/3.

Aangezien deze brief geautomatiseerd is aangemaakt, is deze niet ondertekend.

Hoogachtend,
de griffier

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak, onderscheidenlijk tussenuitspraak met toepassing van artikel 8:51d van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), in het geding tussen:

1. E.D.M van Leeuwen, wonend te Veere, en anderen,
2. W. van Leeuwen-van den Ende, wonend te Veere, en anderen,
3. de stichting Stichting Huifbedrijven Walcheren, gevestigd te Veere,
4. J.R. Walhout, wonend te Oostkapelle, gemeente Veere,
appellanten,

en

de raad van de gemeente Veere,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 11 juni 2015, kenmerk 15B.01950, heeft de raad het bestemmingsplan "1^e herziening Buitengebied Veere" (hierna: het plan) vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben Van Leeuwen en anderen, Van Leeuwen-van den Ende en anderen, Stichting Huifbedrijven Walcheren en Walhout beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

Van Leeuwen en anderen, Van Leeuwen-van den Ende en anderen, Stichting Huifbedrijven Walcheren, Walhout en de raad hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 februari 2016, waar Van Leeuwen en anderen en Van Leeuwen-van den Ende en anderen, beiden vertegenwoordigd door A.H. van Leeuwen, Stichting Huifbedrijven Walcheren en Walhout, beiden vertegenwoordigd door mr. W. Krijger, en de raad, vertegenwoordigd door mr. M.J. Spierdijk en L.M. Louwerse, beiden werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen.

Voorts is ter zitting Staatsbosbeheer Directie Zuid, vertegenwoordigd door mr. A.J. Durville en J. de Boer, gehoord.

Buiten bezwaren van partijen is ter zitting namens Van Leeuwen en anderen en Van Leeuwen-van den Ende en anderen een nader stuk in het geding gebracht.

Overwegingen

Toetsingskader

1. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan heeft de raad beleidsvrijheid om bestemmingen aan te wijzen en regels te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De Afdeling toetst deze beslissing terughoudend. Dit betekent dat de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden beoordeelt of aanleiding bestaat voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Voorts beoordeelt de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden of het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Planbeschrijving

2. Het plan is vastgesteld om enkele gebreken te herstellen in het bestemmingsplan "Buitengebied Veere". Dit in verband met de uitspraak van de Afdeling van 24 december 2014, ECLI:NL:RVS:2014:4645, waarbij enkele plandelen zijn vernietigd. In het plan is naar aanleiding van deze

uitspraak onder meer een gewijzigde planregeling vastgesteld voor het perceel Kraaienestweg 1/1a. Daarnaast en los van de uitspraak zijn in het plan een aantal nieuwe ontwikkelingen opgenomen.

Het geschil

3. Door verschillende appellanten worden op het perceel Kraaienestweg 1/1a agrarische activiteiten en dag- en verblijfsrecreatieve activiteiten uitgeoefend. Zo zijn op het perceel een paardenhouderij, een minicamping en een opstapstation ten behoeve van huifbedrijven aanwezig. Deze appellanten kunnen zich niet verenigen met de planologische regeling voor het perceel. Van Leeuwen en anderen richten zich verder tegen de bestemming voor het in de nabijheid aan de Landschuurweg 5 gelegen natuurkampeerterrein "Het Veerse Gat".

Walhout richt zich tegen het plan voor zover daarin voor zijn perceel Noordweg 62 niet in een agrarische bestemming met een bouwvlak is voorzien.

Hierna wordt eerst het beroep van Van Leeuwen en anderen besproken (4-14), dan dat van Van Leeuwen-van den Ende en anderen (15-20), van de Stichting Huifbedrijven Walcheren (21) en van Walhout (22). Afgesloten wordt met de beslissing, voorafgegaan door uitleg over het verloop van de procedure.

Het beroep van Van Leeuwen en anderen

Intrekking beroepsgrond

4. Ter zitting hebben Van Leeuwen en anderen de beroepsgrond dat de aanduiding "wro-zone – afwijking vergroten bouwvlak" betreffende het westelijke deel van het perceel Kraaienestweg 1/1a ten onrechte is verkleind, ingetrokken.

Rechtsmiddelenverwijzing

5. Van Leeuwen en anderen betogen dat in de rechtsmiddelenverwijzing in de kennisgeving van het bestreden besluit ten onrechte niet is vermeld dat eenieder beroep kan instellen tegen de onderdelen van het plan die gewijzigd zijn vastgesteld.

5.1. Deze beroepsgrond heeft betrekking op een mogelijke onregelmatigheid van na de datum van het bestreden besluit en kan reeds om die reden de rechtmatigheid van het besluit niet aantasten. Deze mogelijke onregelmatigheid kan geen grond vormen voor de vernietiging van het bestreden besluit.

Het betoog faalt.

Behandeling zienswijzen

6. Van Leeuwen en anderen betogen voorts dat de wijze waarop de raad de naar voren gebrachte zienswijzen heeft behandeld in strijd is met artikel 3:46 van de Awb. Zij voeren daartoe aan dat de raad onvoldoende

is ingegaan op een aantal stukken, waarnaar zij in hun zienswijze hebben verwezen, en die de Afdeling in de uitspraak van 24 december 2014 wegens strijd met de goede procesorde buiten beschouwing heeft gelaten.

6.1. Artikel 3:46 van de Awb verzet zich er niet tegen dat de raad de zienswijzen samengevat weergeeft. Dat niet op ieder argument ter ondersteuning van een zienswijze afzonderlijk is ingegaan, is op zichzelf geen aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit niet voldoende is gemotiveerd.

Van Leeuwen en anderen hebben in hun zienswijze naar de bedoelde stukken verwezen, ter aanvulling op hun bezwaren ten aanzien van de in het plan opgenomen regeling over kleinschalig kamperen. De Afdeling stelt vast dat de raad in zijn reactie op de zienswijze weliswaar niet specifiek op de stukken is ingegaan, maar dat wel is ingegaan op de aangevoerde bezwaren over de regeling over kleinschalig kamperen. Voor het oordeel dat de raad niet naar behoren heeft gereageerd op de zienswijzen, bestaat gelet op het voorgaande geen aanleiding. Niet is gebleken dat bepaalde bezwaren niet in de overwegingen zijn betrokken.

Het betoog faalt.

Détournement de pouvoir

7. Van Leeuwen en anderen betogen dat de raad bij de vaststelling van het plan in strijd met het in artikel 3:3 van de Awb neergelegde verbod op *détournement de pouvoir* heeft gehandeld. Van Leeuwen en anderen voeren hiertoe aan dat de raad zijn bevoegdheid tot het vaststellen van een bestemmingsplan heeft aangewend om hun bedrijfsvoering en het gebruik van het perceel Kraaienestweg 1/1a te frustreren. Dit naar aanleiding van de negatieve gevolgen van eerder gevoerde procedures over het perceel voor het gemeentebestuur en de ambtelijke organisatie van Veere.

7.1. Strijd met het verbod op *détournement de pouvoir* kan zich in een geval als thans aan de orde slechts voordoen indien de raad zijn bevoegdheid tot het vaststellen een bestemmingsplan voor andere doeleinden heeft aangewend dan een goede ruimtelijke ordening als bedoeld in artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening. In hetgeen Van Leeuwen en andere hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat hiervan sprake is. De Afdeling neemt hierbij in aanmerking dat het plan, voor zover dat betrekking heeft op het perceel Kraaienestweg 1/1a, is vastgesteld na een opdracht ter zake in de uitspraak van de Afdeling van 24 december 2014. Van Leeuwen en anderen hebben niet aannemelijk gemaakt dat de raad andere dan ruimtelijke overwegingen aan zijn besluit ten grondslag heeft gelegd. De enkele stelling daartoe is onvoldoende.

Het betoog faalt.

Paardenhouderij

8. Van Leeuwen en anderen betogen dat de bestemming die aan het perceel Kraaienestweg 1/1a is toegekend ten onrechte niet is verruimd, in die zin dat naast het bedrijfsmatig fokken van paarden tevens het africhten, trainen en verhandelen zijn toegestaan. Zij voeren hiertoe aan dat de raad

heeft miskend dat ook deze activiteiten op het perceel worden verricht. Zij achten de activiteiten bovendien passend in de landelijke omgeving waarin het perceel is gelegen. Volgens Van Leeuwen en anderen had daartoe in de verbeelding de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch – gebruikgerichte paardenhouderij" moeten worden opgenomen.

8.1. De raad stelt zich op het standpunt dat het perceel wordt gebruikt voor het bedrijfsmatig houden en fokken van paarden. De raad acht een dergelijk agrarisch bedrijf op deze locatie vanuit ruimtelijk oogpunt aanvaardbaar. Het gebruik van het perceel voor deze agrarische activiteit is derhalve opnieuw toegestaan in het plan. Volgens de raad is niet bekend dat het perceel verder wordt gebruikt voor het bedrijfsmatig africhten, trainen en verhandelen van paarden. De raad stelt zich op het standpunt dat er dan ook geen sprake is van een gebruikgerichte paardenhouderij. Hierbij wordt gedacht aan professionele trainings- en africhtingsstallen, sportstallen en handelsstallen. De raad acht een dergelijke functie op deze locatie ook niet wenselijk, onder meer aangezien dit leidt tot een toename van het verkeer. Volgens de raad bestaat er dan ook geen aanleiding de gewenste aanduiding aan het perceel toe te kennen.

8.2. In de verbeelding is weergegeven dat aan het perceel Kraaienestweg 1/1a de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschaps- en natuurwaarden" is toegekend.

Ingevolge artikel 3, lid 3.1, aanhef en onder a, van de planregels zijn de voor "Agrarisch met waarden – Landschaps- en natuurwaarden" aangewezen gronden bestemd voor grondgebonden agrarische bedrijven.

8.3. In de verbeelding van het voorgaande bestemmingsplan "Buitengebied Veere" is weergegeven dat aan het desbetreffende perceel de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschaps- en natuurwaarden" is toegekend.

Ingevolge artikel 3, lid 3.1, aanhef en onder a, van de regels van dit bestemmingsplan, zijn de voor "Agrarisch met waarden – Landschaps- en natuurwaarden" aangewezen gronden bestemd voor grondgebonden agrarische bedrijven.

8.4. Niet in geschil is dat op het perceel een bedrijf wordt geëxploiteerd dat is gericht op het fokken van paarden. De raad heeft ter zitting gesteld dat het gebruik van het perceel voor de exploitatie van een productiegerichte paardenhouderij, als zijnde een grondgebonden agrarisch bedrijf, op grond van het vorige bestemmingsplan "Buitengebied Veere" was toegelaten en dat dit gebruik in het plan wederom is toegestaan. Gebleken is dat volgens de raad daarnaast op het perceel geen sprake is van het bedrijfsmatig africhten, trainen en verhandelen van paarden. Van Leeuwen en anderen hebben niet aannemelijk gemaakt dat dit wel het geval is. De enkele stelling is daartoe onvoldoende. Gebleken is voorts dat de raad verruiming van de bestemming zodat deze activiteiten ter plaatse mogen worden verricht, onwenselijk acht wegens de ruimtelijke gevolgen die dat heeft voor de omgeving van de desbetreffende locatie, waaronder een toename van het verkeer. Van Leeuwen en anderen hebben niets aangevoerd op grond waarvan moet worden geoordeeld dat de raad zich niet op dit standpunt

heeft mogen stellen. Gelet op het vorenstaande ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad niet in redelijkheid heeft kunnen afzien van het toekennen van de aanduiding als door Van Leeuwen en anderen gewenst.

Het betoog faalt.

Paardenbak

9. Van Leeuwen en anderen betogen dat de op het perceel Kraaienestweg 1/1a aanwezige paardenbak ten onrechte niet als zodanig is bestemd. Van Leeuwen en anderen voeren hiertoe aan dat deze voorziening noodzakelijk is voor hun bedrijfsvoering, zoals zij in de zienswijze reeds uiteen hebben gezet.

9.1. De raad stelt zich op het standpunt dat de paardenbak illegaal is gerealiseerd. Volgens de raad biedt het plan desalniettemin de mogelijkheid om met gebruikmaking van een afwijkingsbevoegdheid de paardenbak alsnog toe te staan.

9.2. In de verbeelding is weergegeven dat aan de gronden waar de paardenbak is gesitueerd de bestemming "Agrarisch met waarden – Landschaps- en natuurwaarden" en de aanduidingen "bouwvlak" en "wro-zone – afwijking vergroten bouwvlak" zijn toegekend.

Ingevolge artikel 3, lid 3.2.1, onder d, van de planregels, worden gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde, gebouwd in het bouwvlak met uitzondering van de gronden ter plaatse van de aanduiding "wro-zone – afwijking vergroting agrarisch bouwvlak".

Ingevolge lid 3.4.7, kan het bevoegd gezag bij een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in 3.2.1 sub d voor het vergroten van het bouwvlak, met dien verstande dat:

- a. uitbreiding van het bouwvlak uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding "wro-zone – afwijking vergroting agrarisch bouwvlak";
- [...];
- d. uitbreiding niet leidt tot nadelige milieueffecten op de omgeving.

9.3. De Afdeling stelt vast dat de paardenbak niet als zodanig is bestemd in het plan, nu bouwwerken, geen gebouwen zijnde, ingevolge artikel 3, lid 3.2.1, onder d, van de planregels niet zijn toegestaan op de gronden met de aanduiding "wro-zone – afwijking vergroting agrarisch bouwvlak". Niet in geschil is dat voor deze paardenbak geen bouw- of omgevingsvergunning is verleend. Dit neemt niet weg dat de raad bij de vaststelling van het plan diende te beoordelen of de aanwezigheid van de paardenbak vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening niettemin aanvaardbaar is. Van enige afweging hieromtrent door de raad, is niet gebleken. Het doorschuiven van deze beoordeling acht de Afdeling niet aanvaardbaar. Naar het oordeel van de Afdeling is het bestreden besluit in zoverre vastgesteld in strijd met de bij de voorbereiding van een besluit te betrachten zorgvuldigheid.

Het betoog slaagt.

Kleinschalig kampeerterrein

10. Van Leeuwen en anderen betogen dat het op het perceel Kraaienestweg 1/1a aanwezige kleinschalige kampeerterrein ten onrechte niet als zodanig is bestemd in het plan. Zij voeren hiertoe aan dat bestaand legaal gebruik dienovereenkomstig dient te worden bestemd. Zij stellen dat daartoe in de verbeelding de aanduiding "specifieke vorm van recreatie – minicamping" had moeten worden opgenomen.

10.1. De raad stelt zich op het standpunt dat het kleinschalig kampeerterrein als zodanig is bestemd in het plan. Volgens de raad is de algemene regeling voor kleinschalige kampeerterreinen in dit geval van toepassing. De raad acht het niet noodzakelijk om alle kampeerterreinen afzonderlijk aan te duiden in de verbeelding.

10.2. Ingevolge artikel 3, lid 3.5.3, van de planregels is kleinschalig kamperen toegestaan op gronden aansluitend aan het agrarisch bouwvlak, met dien verstande dat:

- a. de aan het bouwvlak aansluitende gronden, welke deel uitmaken van het agrarisch bedrijf, een oppervlakte hebben van minimaal 4 hectare;
- b. het aantal standplaatsen op het kleinschalig kampeerterrein niet meer bedraagt dan aanwezig ten tijde van de inwerkingtreding van dit bestemmingsplan waarbij het maximaal aantal standplaatsen 25 bedraagt;
- c. op een kleinschalig kampeerterrein gedurende het kampeerseizoen kampeermiddelen zijn toegestaan, niet zijnde vaste kampeermiddelen;
- d. de afstand van een kleinschalig kampeerterrein tot gronden met de bestemming "Wonen" minimaal 50 meter bedraagt;
- e. kleinschalige kampeerterreinen niet op elkaar mogen worden aangesloten waardoor grotere (kampeer)complexen ontstaan;
- f. het bepaalde in onderdeel a niet van toepassing is op bestaande kleinschalige kampeerterreinen, zoals aanwezig ten tijde van de inwerkingtreding van dit plan.

10.3. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat het kleinschalige kampeerterrein volgens de raad is toegestaan als nevenactiviteit bij de agrarische activiteiten die op het perceel Kraaienestweg 1/1a worden ontplooid. Niet in geschil is tussen partijen dat het bestaande kampeerterrein ter plaatse van het perceel Kraaienestweg 1/1a voldoet aan de voorwaarden zoals opgenomen in artikel 3, lid 3.5.3, van de planregels. Het gebruik van de gronden als kleinschalig kampeerterrein is dan ook toegestaan op grond van het plan. Het toekennen van de genoemde aanduiding in de verbeelding aan de desbetreffende gronden is hiervoor niet vereist. Gelet hierop mist het betoog dat het kleinschalig kampeerterrein niet als zodanig is bestemd in het plan, feitelijke grondslag.

Het betoog faalt.

Sanitair- en recreatieruimte

11. Van Leeuwen en anderen betogen voorts dat ter plaatse van het kampeerterrein, buiten het bouwvlak, ten onrechte niet is voorzien in de mogelijkheid om een sanitair- en recreatieruimte te realiseren.

11.1. De raad stelt zich op het standpunt dat het realiseren van bebouwing buiten het bouwvlak en de gronden waar het bouwvlak kan worden verruimd, onwenselijk is. Dit zou immers leiden tot een toename van de versterking in het buitengebied, aldus de raad.

11.2. Ingevolge artikel 3, lid 3.2.1, onder d, van de planregels, worden gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde, gebouwd in het bouwvlak met uitzondering van de gronden ter plaatse van de aanduiding "wro-zone – afwijking vergroting agrarisch bouwvlak".

Ingevolge lid 3.2.2, onder h, mag de oppervlakte van nieuwbouw dat uitsluitend gebruikt kan worden ten behoeve van een kleinschalig kampeerterrein niet meer bedragen dan 200 m².

Ingevolge lid 3.4.7, aanhef en onder a, kan het bevoegd gezag bij een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in lid 3.2.1, onder d, voor het vergroten van het bouwvlak, met dien verstande dat uitbreiding van het bouwvlak uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de gebiedsaanduiding "wro-zone – afwijking vergroting agrarisch bouwvlak".

11.3. Vaststaat dat de gronden die worden gebruikt als kampeerterrein zijn gesitueerd buiten het bouwvlak en buiten het gebied waar uitbreiding van het bouwvlak mogelijk is. Het standpunt van de raad dat het realiseren van een sanitair- en recreatieruimte buiten het bouwvlak en dit gebied niet wenselijk is omdat dit leidt tot een toename van de versterking in het buitengebied, is naar het oordeel van de Afdeling niet onredelijk. In dit geval heeft de raad eveneens in aanmerking mogen nemen dat de gewenste ontwikkeling binnen het bouwvlak, op korte afstand van het kampeerterrein, wel mogelijk is.

Het betoog faalt.

Natuurkampeerterrein "Het Veerse Gat"

12. Van Leeuwen en anderen betogen dat het plan ten onrechte voorziet in een kampeerterrein met 87 plaatsen aan de Landschuurweg 5. Zij stellen dat de Verordening ruimte provincie Zeeland (hierna: de Verordening) hieraan in de weg staat. Van Leeuwen en anderen voeren daartoe aan dat binnen de Ecologische Hoofdstructuur (hierna: de EHS) alleen planologisch bestaand gebruik positief mag worden bestemd. Volgens hen is ingevolge het vorige bestemmingsplan slechts een kampeerterrein met 42 plaatsen toegestaan. Het voormalige groepskampeerterrein aan de Polredijk, dat bij het kampeerterrein wordt betrokken, is nooit als zodanig bestemd geweest. Bovendien is voor het gebruik van dit kampeerterrein nimmer een vergunning op grond van de Wet op de openluchtrecreatie verleend.

12.1. De raad stelt zich op het standpunt dat geen sprake is van strijd met de Verordening. Volgens de raad worden de aanwezige natuurwaarden niet aangetast ten gevolge van de voorziene ontwikkelingen.

12.2. In de verbeelding is weergegeven dat aan de gronden aan de Landschuurweg 5 de bestemming "Natuur" en de aanduiding "kampeerterrein" is toegekend.

Ingevolge artikel 11, lid 11.1, aanhef en onder q, van de planregels, zijn de voor "Natuur" aangewezen gronden bestemd voor het behoud en/of herstel van de aanwezige landschappelijke en/of natuurwetenschappelijke en/of cultuurhistorische waarden, en ter plaatse van de aanduiding "kampeerterrein" tevens voor verblijfsrecreatie in de vorm van kamperen.

12.3. Ingevolge artikel 1.1, eerste lid, aanhef en onder i, van de Verordening, wordt onder 'bestaand' verstaan gebruik dat en bebouwing die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening krachtens een bestemmingsplan zijn toegelaten.

Ingevolge artikel 2.12, eerste lid, wordt in een bestemmingsplan voor de op kaart 8, behorende bij deze verordening, aangegeven gebieden met de aanduiding 'Bestaande natuur', primair de bestemming "Natuur", "Bos", "Beschermd" of "Waardevolle dijk" aangewezen.

Ingevolge het tweede lid, mogen bestaand gebruik en bestaande bebouwing positief worden bestemd.

Ingevolge het vijfde lid, worden in een bestemmingsplan geen bestemmingen aangewezen of regels gesteld die, ten opzichte van het daaraan voorafgaande bestemmingsplan, mogelijk maken dat de wezenlijke kenmerken of waarden van de op kaart 8 aangegeven gebieden met de aanduiding 'Bestaande natuur' per saldo significant worden aangetast. In de toelichting bij een bestemmingsplan waarin, ten opzichte van het daaraan voorafgaande bestemmingsplan, nieuwe bebouwing of nieuwe vormen van grondgebruik worden toegelaten, wordt aannemelijk gemaakt dat de in de vorige volzin bedoelde aantasting zich niet voordoet.

12.4. Niet in geschil is tussen partijen dat het plandeel betreffende de gronden aan de Landschuurweg 5 is gelegen binnen het gebied dat op kaart 8 bij de Verordening is aangewezen als 'Bestaande natuur'. Gelet hierop is artikel 2.12 van de Verordening van toepassing. Evenmin is in geschil dat het voormalige kampeerterrein met 42 plaatsen aan de Landschuurweg in het voorgaande bestemmingsplan als zodanig is bestemd en het voormalige groepskampeerterrein aan de Polredijk niet. Het plan voorziet derhalve ten opzichte van het vorige planologisch regime in een uitbreiding in het aantal standplaatsen en in oppervlakte. Anders dan Van Leeuwen en anderen stellen is het op grond van de in artikel 2.12 van de Verordening vervatte regeling niet uitsluitend toegestaan planologisch bestaand gebruik positief te bestemmen. Ingevolge het vijfde lid van die bepaling is het immers tevens toegestaan om bebouwing en gebruik toe te laten indien deze de wezenlijke kenmerken of waarden van een gebied per saldo niet significant aantast. De raad heeft onderbouwd dat het plan voor het – planologisch – nieuwe deel van het terrein, mede gelet op bepaalde uitvoeringsmaatregelen, de

wezenlijke kenmerken of waarden van het bestaande natuurgebied niet significant zal aantasten. Van Leeuwen en anderen hebben dit niet gemotiveerd bestreden. Gelet hierop ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad het plan in zoverre heeft vastgesteld in strijd met de Verordening.

Het betoogt faalt.

Inlassen zienswijzen

13. Voor het overige hebben Van Leeuwen en anderen zich in het beroepschrift beperkt tot het verwijzen naar de inhoud van hun zienswijzen. In de overwegingen van het bestreden besluit is ingegaan op deze zienswijzen. Van Leeuwen en anderen hebben in het beroepschrift, noch ter zitting redenen aangevoerd waarom de weerlegging van de zienswijzen in het bestreden besluit onjuist is.

Bestuurlijke lus

14. Ingevolge artikel 8:51d van de Awb, voor zover hier van belang, kan de Afdeling het bestuursorgaan opdragen een gebrek in het bestreden besluit te herstellen of te laten herstellen.

14.1. Met het oog op een spoedige beëindiging van het geschil ziet de Afdeling aanleiding de raad op te dragen om binnen 16 weken na verzending van deze tussenuitspraak het geconstateerde gebrek in het bestreden besluit te herstellen.

De raad dient daartoe met inachtneming van hetgeen is overwogen onder 9.3 alsnog te beoordelen of de op het perceel Kraaienestweg 1/1a aanwezige paardenbak vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening aanvaardbaar is en, zo nodig, het besluit op dit onderdeel te wijzigen door vaststelling van een andere planregeling.

De raad behoeft in het laatste geval geen toepassing te geven aan afdeling 3.4 van de Awb. De raad dient een nieuw besluit in dit geval wel op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken.

Het beroep van Van Leeuwen-van den Ende en anderen

Zorgactiviteiten

15. Van Leeuwen-van den Ende en anderen betogen dat het bestaande gebruik van het perceel Kraaienestweg 1/1a voor zorgactiviteiten ten onrechte niet als zodanig is bestemd in het plan. Zij betogen dat de raad dit gebruik niet opnieuw onder het overgangsrecht heeft mogen brengen. Zij hebben in dit verband gesteld dat het gebruik vóór de vaststelling van het bestemmingsplan "Kraaienestweg 1" op 27 januari 2011 bestond, waardoor het gebruik in dat plan onder het overgangsrecht is komen te vallen. Dat toentertijd op het perceel zorgactiviteiten werden ontplooid blijkt onder meer uit een convenant van 22 oktober 2010, aldus Van Leeuwen-van den Ende en anderen.

15.1. De raad stelt zich op het standpunt dat de zorgactiviteiten voorheen nimmer als zodanig zijn bestemd. Volgens de raad is niet gebleken dat het gebruik onder het overgangsrecht van het bestemmingsplan "Kraaienestweg 1" is komen te vallen. Het gebruik valt dan ook niet onder het overgangsrecht van het vorige bestemmingsplan "Buitengebied Veere" van 30 mei 2013 en is thans evenmin onder het overgangsrecht gebracht. De raad acht het gebruik niet in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening en heeft dit daarom niet als zodanig bestemd in het plan.

15.2. Ingevolge artikel 9, lid 9.2, van de planregels van het bestemmingsplan "Kraaienestweg 1" geldt als overgangsrecht voor gebruik:

- a. het gebruik van grond en bouwwerken dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan en hiermee in strijd is, mag worden voortgezet;
- b. het is verboden het met het bestemmingsplan strijdige gebruik, bedoeld in het eerste lid, te veranderen of te laten veranderen in een ander met dat plan strijdig gebruik, tenzij door deze verandering de afwijking naar aard en omvang wordt verkleind;
- c. indien het gebruik, bedoeld in het eerste lid, na het tijdstip van inwerkingtreding van het plan voor een periode langer dan een jaar wordt onderbroken, is het verboden dit gebruik daarna te hervatten of te laten hervatten;
- d. het eerste lid is niet van toepassing op het gebruik dat reeds in strijd was met het voorheen geldende bestemmingsplan, daaronder begrepen de overgangsbepalingen van dat plan.

15.3. Ingevolge artikel 37, lid 37.4, van de planregels van het bestemmingsplan "Buitengebied Veere" mag het gebruik van grond en bouwwerken dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan en hiermee in strijd is, worden voortgezet.

Ingevolge lid 37.7, is artikel 37, lid 37.4, niet van toepassing op het gebruik dat reeds in strijd was met het voorheen geldende bestemmingsplan, daaronder begrepen de overgangsbepalingen van dat plan.

15.4. Ingevolge artikel 37, lid 37.4, van de planregels van het plan mag het gebruik van grond en bouwwerken dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan en hiermee in strijd is, worden voortgezet.

Ingevolge lid 37.7, is artikel 37, lid 37.4, niet van toepassing op het gebruik dat reeds in strijd was met het voorheen geldende bestemmingsplan, daaronder begrepen de overgangsbepalingen van dat plan.

15.5. Niet in geschil is dat de zorgactiviteiten niet als zodanig waren bestemd in het bestemmingsplan dat voorafgaand aan het bestemmingsplan "Kraaienestweg 1" gold en dat het gebruik illegaal is aangevangen. Voorts is niet in geschil dat het gebruik niet onder het overgangsrecht van dat voorafgaande bestemmingsplan viel.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in haar uitspraak van 9 januari 2013, ECLI:NL:RVS:2013:BY7991, rust de bewijslast dat het overgangsrecht van toepassing is, op degene die zich daarop beroept. Ten aanzien van de stelling van Van Leeuwen-van den Ende en anderen dat de

zorgactiviteiten vóórafgaand aan de vaststelling van het bestemmingsplan "Kraaienestweg 1" bestonden, waardoor dit gebruik onder het overgangsrecht van dat bestemmingsplan is komen te vallen, overweegt de Afdeling dat op grond van artikel 9, lid 9.2, van het bestemmingsplan "Kraaienestweg 1" het overgangsrecht alleen van toepassing is op gebruik dat als zodanig was bestemd in het daarvoor geldende bestemmingsplan of daarin reeds onder het overgangsrecht viel. Hiervan was evenwel geen sprake. Naar het oordeel van de Afdeling is derhalve niet aannemelijk gemaakt dat het gebruik van het perceel voor zorgactiviteiten reeds onder het overgangsrecht van het voorheen geldend bestemmingsplan "Kraaienestweg 1" viel. Het gebruik wordt, gelet op het overgangsrecht dat is opgenomen in artikel 37, lid 37.4 en 37.7, van de planregels, niet beschermd door het overgangsrecht van dit plan.

Illegaal gebruik behoeft in beginsel niet als zodanig te worden bestemd. In hetgeen Van Leeuwen-van den Ende en anderen naar voren hebben gebracht ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad bij de afweging van alle betrokken belangen niet in redelijkheid heeft kunnen afzien van het als zodanig bestemmen van het gebruik.

Het betoog faalt.

Recreatiewoning

16. Van Leeuwen-van den Ende en anderen betogen voorts dat het plan ten onrechte niet voorziet in de mogelijkheid om een recreatiewoning te bouwen op het gedeelte van het perceel Kraaienestweg 1/1a waar thans een paardenstal kan worden gerealiseerd. Zij stellen dat deze bouwmogelijkheid uitkomst zou kunnen bieden, indien de bouw van de paardenstal onverhoopt niet door zou kunnen gaan.

16.1. Volgens de raad is een omgevingsvergunning verleend voor de bouw van de desbetreffende paardenstal. De raad acht de mogelijkheid om de stal te bouwen nog steeds in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening. Daarom is deze mogelijkheid in het plan vastgelegd. Volgens de raad is de bouw van een recreatiewoning op het perceelsgedeelte, gezien de ligging daarvan in het buitengebied en de ruimtelijke gevolgen die dit heeft, niet wenselijk.

16.2. Vast staat dat ten behoeve van de realisatie van de paardenstal een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen is verleend. Niet in geschil is tussen partijen dat het plan voorziet in deze bouwmogelijkheid, die ten tijde van het bestreden besluit onherroepelijk was vergund. Voorts is aannemelijk dat de omgevingsvergunning tevens zal worden gebruikt. Ter zitting hebben Van Leeuwen-van den Ende en anderen ter zake toegelicht dat het streven hierop is gericht en dat dit, bij een goedkopere uitvoering van het dak, haalbaar zal zijn. De Afdeling stelt voorop dat net als een bestaand bouwwerk in beginsel bij de vaststelling van een bestemmingsplan als zodanig dient te worden bestemd, ook een bouwwerk dat weliswaar nog niet is opgericht, maar wel onherroepelijk is vergund, in beginsel in het plan als zodanig dient te worden bestemd. Dat is in dit geval niet anders. Daarbij acht de Afdeling het standpunt van de raad dat de bouw van een

recreatiewoning op deze locatie onwenselijk is, niet onredelijk. Gelet hierop bestaat geen grond voor het oordeel dat de raad niet in redelijkheid heeft kunnen afzien van het opnemen van de mogelijkheid om ter plaatse een recreatiewoning te realiseren.

Het betoog faalt.

Kleinschalig kampeerterrein en sanitair- en recreatieruimte

17. Van Leeuwen-van den Ende en anderen betogen dat het op het perceel Kraaienestweg 1/1a aanwezige kleinschalige kampeerterrein ten onrechte niet als zodanig is bestemd in het plan.

Zij betogen verder dat ter plaatse van dit kampeerterrein, buiten het bouwvlak, ten onrechte niet is voorzien in de mogelijkheid om een sanitair- en recreatieruimte te realiseren.

17.1. Ten aanzien van deze beroepsgronden verwijst de Afdeling naar hetgeen hiervoor onder 10.3 en 11.3 is overwogen.

De betogen falen.

Natuurkampeerterrein "Het Veerse Gat"

18. Van Leeuwen-van den Ende en anderen betogen dat het plan in strijd met de Verordening voorziet in een kampeerterrein met 87 plaatsen aan de Landschuurweg 5.

18.1. Ten aanzien van deze beroepsgrond verwijst de Afdeling naar hetgeen hiervoor onder 12.4 is overwogen.

Voor zover Van Leeuwen-van den Ende en anderen ter zitting naar voren hebben gebracht dat ten gevolge van de toename van het aantal campers bij de woning van mede-indiener Van Bree verkeersoverlast zal ontstaan, overweegt de Afdeling dat geen grond bestaat voor de verwachting dat die overlast zodanig zal zijn dat de raad bij de afweging van de belangen hieraan een groter gewicht had moeten toekennen dan hij heeft gedaan.

De betogen falen.

Inlassen zienswijzen

19. Voor het overige hebben Van Leeuwen-van den Ende en anderen zich in het beroepschrift beperkt tot het verwijzen naar de inhoud van hun zienswijzen. In de overwegingen van het bestreden besluit is ingegaan op deze zienswijzen. Van Leeuwen-van den Ende en anderen hebben in het beroepschrift, noch ter zitting redenen aangevoerd waarom de weerlegging van de zienswijzen in het bestreden besluit onjuist is.

Conclusie

20. Het beroep van Van Leeuwen-van den Ende en anderen is ongegrond.

Het beroep van Stichting Huifbedrijven Walcheren

21. Stichting Huifbedrijven Walcheren betoogt dat het op het perceel Kraaienestweg 1/1a aanwezige opstapstation ten behoeve van het zogenoemde huifbedrijven ten onrechte niet als zodanig is bestemd in het plan. Zij voert hiertoe aan dat voor de bouw van het opstapstation een omgevingsvergunning is verleend en dat de raad hiermee bij de vaststelling van het plan ten onrechte geen rekening heeft gehouden. Zij voert verder aan dat, mede gezien het aanzienlijke aantal aan het perceel toegekende functieaanduidingen, geen aanleiding bestaat om aan het opstapstation geen afzonderlijke aanduiding toe te kennen.

21.1. De raad stelt zich op het standpunt dat ten tijde van de vaststelling van het plan op 11 juni 2015 geen aanleiding bestond om voor het opstapstation een regeling in het plan op te nemen. Het betreft een illegaal bouwwerk. De raad betwist dat ten behoeve van het opstapstation van rechtswege een omgevingsvergunning is verleend. De raad heeft in dit verband gesteld dat hoger beroep is ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank Zeeland-West-Brabant van 19 oktober 2015 in zaak nr. 14/7786, waarin dit is geoordeeld. De raad acht het desbetreffende opstapstation bovendien niet in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening, nu deze niet-agrarische functie niet is gerelateerd aan het agrarisch bedrijf op het perceel, en dit volgens de raad een ongewenst precedent schept.

21.2. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat de raad ten tijde van de vaststelling van het plan op de hoogte was van de aanwezigheid van het bouwwerk en van de wens dit als zodanig te bestemmen in het plan. Voorts is gebleken dat de raad het opstapstation toentertijd niet in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening achtte. Verder is niet gebleken dat ten tijde van de vaststelling van het plan voor de raad aanleiding bestond om te veronderstellen dat van rechtswege een omgevingsvergunning voor het opstapstation was verleend. De Afdeling betreft hierbij dat de uitspraak van de rechtbank Zeeland-West-Brabant waarin is geoordeeld dat per 9 juli 2014 een omgevingsvergunning van rechtswege is ontstaan, dateert van enkele maanden na de vaststelling van het plan. Ter zitting heeft de raad gesteld dat hij zich ondanks voornoemde uitspraak nog steeds op het standpunt stelt dat geen sprake is van een van rechtswege verleende omgevingsvergunning en dat om die reden hoger beroep is ingesteld tegen die uitspraak. De raad heeft voorts naar voren gebracht dat wanneer achteraf blijkt dat wel van rechtswege een omgevingsvergunning is verleend, hij de situatie opnieuw zal moeten bezien. Gelet op het vorenstaande ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad, onder de gegeven omstandigheden, ten tijde van de vaststelling van het plan niet in redelijkheid heeft kunnen afzien van het als zodanig bestemmen van het opstapstation.

Het betoog faalt.

21.3. Het beroep van Stichting Huifbedrijven Walcheren is ongegrond.

Het beroep van Walhout

22. Walhout kan zich niet verenigen met het plan voor zover de bestemming van zijn perceel Noordweg 62 daarin niet is gewijzigd naar een agrarische bestemming met een bouwvlak. Walhout acht deze bestemming noodzakelijk om op het perceel, zoals gewenst, agrarische bedrijfsactiviteiten en een kleinschalig kampeerterrein te kunnen exploiteren.

22.1. De Afdeling stelt vast dat het perceel Noordweg 62 geen deel uitmaakt van het plangebied.

Voor zover Walhout in beroep bezwaren naar voren heeft gebracht die betrekking hebben op de bestemming van dit perceel, overweegt de Afdeling dat deze bezwaren niet in deze procedure aan de orde kunnen komen aangezien deze geen betrekking hebben op het plan.

Voor zover Walhout zich niet kan verenigen met de begrenzing van het plan overweegt de Afdeling dat de raad beleidsvrijheid toekomt bij het bepalen van de begrenzingen van een bestemmingsplan. Deze vrijheid strekt echter niet zo ver dat de raad een begrenzing kan vaststellen die in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. In hetgeen Walhout heeft aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vastgestelde planbegrenzing strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Zij neemt daarbij in aanmerking dat niet is gebleken van een zodanige ruimtelijke samenhang tussen het perceel Noordweg 62 en gronden binnen het plangebied, dat de raad de plangrens niet in redelijkheid zo heeft kunnen vaststellen als hij heeft gedaan.

Het betoog faalt.

22.2. Het beroep van Walhout is ongegrond.

Proceskosten

23. In de einduitspraak zal ten aanzien van Van Leeuwen en anderen worden beslist over de proceskosten en vergoeding van het betaalde griffierecht.

Ten aanzien van Van Leeuwen-van den Ende en anderen, Stichting Huifbedrijven Walcheren en Walhout bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Uitleg beslissingen, consequenties en procedures

24. De beroepsgronden van Van Leeuwen-van den Ende en anderen, Stichting Huifbedrijven Walcheren en Walhout falen. De Afdeling verklaart de beroepen van deze appellanten in deze uitspraak ongegrond (beslissing onder II.). Dit betreft een einduitspraak, zodat hierbij hun procedure bij de Afdeling ten einde komt.

Ook de beroepsgronden van Van Leeuwen en anderen falen, met uitzondering van de beroepsgrond betreffende de paardenbak op het perceel Kraaienestweg 1/1a. De Afdeling past op dit punt in deze uitspraak een bestuurlijke lus toe (beslissing onder I.). Daarbij wordt de raad opgedragen

het geconstateerde gebrek te herstellen door het geven van een verbeterde motivering dan wel het nemen van een gewijzigd besluit. Dit betreft een tussenuitspraak, zodat de procedure voor hen nog niet ten einde komt. Eerst moet de raad het geconstateerde gebrek herstellen. Afhankelijk van de uitkomst zal in de einduitspraak zonedig worden beoordeeld of de raad hierin is geslaagd. Ten aanzien van de beroepsgronden van Van Leeuwen en anderen die falen zijn in deze tussenuitspraak eindbeslissingen gegeven, zodat bij een vervolg van de procedure van die beslissingen wordt uitgegaan. Het gaat dan niet meer over deze beroepsgronden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

- I. draagt de raad van de gemeente Veere op om binnen 16 weken na de verzending van deze tussenuitspraak met inachtneming van hetgeen daarin onder 14.1 is overwogen het gebrek in het bestreden besluit te herstellen en de Afdeling de uitkomst mede te delen.
- II. verklaart de beroepen van W. van Leeuwen-van den Ende en anderen, de stichting Stichting Huifbedrijven Walcheren en J.R. Walhout ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. B.J. van Ettekovén, voorzitter, en mr. N.S.J. Koeman en mr. B.J. Schueller, leden, in tegenwoordigheid van mr. F.J.M. Schoonbrood, griffier.

w.g. Van Ettekovén
voorzitter

w.g. Schoonbrood
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 25 mei 2016

694.

Verzonden: 25 mei 2016

Raadsvoorstel		afdeling	: Ruimtelijke ontwikkeling
		programma	: Buitengebied
datum voorstel	: 7 juni 2016	thema	: Landschap
agendapunt nr.	:	registratie code	: 16B.02248
voorstel nr.	:	behandeld door	: Ella Louwerse
Raadsvergadering	: 7 juli 2016	e-mail	: LM.Louwerse@veere.nl
commissie	: RO	doorkiesnummer	: 355
portefeuillehouder	: wethouder J. Melse		

Onderwerp: uitspraak Raad van State 1e herziening bestemmingsplan Buitengebied

Beslispunt:

1. Kennis nemen van de uitspraak van de Raad van State van 25 mei 2016 over de 1^e herziening bestemmingsplan Buitengebied.
2. De nadere motivering van het raadsbesluit van 11 juni 2015 tot vaststelling van de 1e herziening bestemmingsplan Buitengebied ten aanzien van de paardenbak aan de Kraaienestweg 1 te Veere vast te stellen.

Beslispunt

Het vaststellen van de nadere motivering van een onderdeel van de 1^e herziening bestemmingsplan Buitengebied, als gevolg van de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 25 mei 2016.

Inleiding en achtergrond

Op 11 juni 2015 heeft uw raad de 1e herziening bestemmingsplan Buitengebied gewijzigd vastgesteld. Tegen het vastgestelde plan zijn 4 beroepschriften ingediend. Op 25 mei 2015 heeft de Raad van State uitspraak gedaan over de ingediende beroepschriften.

Op één onderdeel na, zijn alle onderdelen van de beroepschriften ongegrond verklaard. Dat ene onderdeel betreft de al aanwezige paardenbak op het perceel Kraaienestweg 1 te Veere.

De Afdeling stelt vast dat "de paardenbak niet als zodanig is bestemd in het plan, nu bouwwerken, geen gebouwen zijnde, ingevolgde artikel 3, lid 3.2.1 onder d van de planregels niet zijn toegestaan op de gronden met de aanduiding 'Wro-zone- afwijking vergroting bouwvlak'. Niet in het geschil is dat voor deze paardenbak geen bouw- of omgevingsvergunning is verleend.

Dit neemt niet weg dat de raad bij de vaststelling van het plan diende te beoordelen of de aanwezigheid van de paardenbak op het perceel vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening niettemin aanvaardbaar is. Van enige afweging hieromtrent door de raad is niet gebleken. Het doorschuiven van deze beoordeling acht de Afdeling niet aanvaardbaar. Naar het oordeel van de Afdeling is het bestreden besluit in zoverre in strijd met de bij de voorbereiding van een besluit te betrachten zorgvuldigheid".

Over het onderdeel van de op het perceel Kraaienestweg 1 te Veere al aanwezige paardenbak is de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dus van mening dat uw raad onvoldoende heeft gemotiveerd waarom die paardenbak uit een oogpunt van ruimtelijke ordening al dan niet aanvaardbaar is. De Afdeling past de zogenaamde bestuurlijke lus toe. Dat betekent dat uw raad de gelegenheid krijgt die motivering alsnog te leveren.

De Afdeling stelt u in de gelegenheid het gebrek in de motivering te herstellen. Uw raad dient dan ook binnen 16 weken na verzending van de uitspraak het gebrek in het bestreden besluit te herstellen en de Afdeling de uitkomst mede te delen.

Keuzes en argumenten

Op 11 juni 2015 heeft uw raad de 1e herziening bestemmingsplan Buitengebied gewijzigd vastgesteld. Het zienswijzenrapport met corsanr. 15B.01949 maakt daar onderdeel van uit.

De desbetreffende zienswijze zoals opgenomen in het zienswijzenrapport onder 10.6 en 14B.8 luidde: betrokkene wenst het bouwvlak op het perceel in westelijke richting door u te zien uitgebreid, zodanig dat daarbinnen komt te vallen de op het perceel bestaande paardenbak.

De beantwoording van de zienswijze luidde: bedoelde paardenbak ligt binnen de "Wro-zone-afwijking vergroting agrarisch bouwvlak", zodat er geen enkele noodzaak bestaat om het agrarisch bouwvlak te verruimen.

Nadere motivering

De bovenstaande beantwoording hangt samen met de systematiek van het bestemmingsplan en de wijze waarop uitbreidingen van het bouwvlak mogelijk worden gemaakt.

Het toegekende bouwvlak voor Kraaienestweg 1 bestaat uit twee delen. Een deel waar een rechtstreekse bouw- en gebruikstitel ligt voor de betreffende bestemming en functieaanduidingen. En een deel dat is aangeduid als "Wro-zone-afwijking vergroting agrarisch bouwvlak". In het kader van de 1e herziening bestemmingsplan Buitengebied is zowel aan de west- als de oostzijde van het bouwvlak een Wro-zone aangegeven van in totaal 0,5 ha.

Hier ligt eerst een bouw- en gebruikstitel nadat toepassing is gegeven aan artikel 3.4.7. Hierin is aangegeven dat het bevoegd gezag bij een omgevingsvergunning kan afwijken van het bepaalde in 3.2.1 sub d voor het vergroten van het bouwvlak, met dien verstande dat:

- a. uitbreiding van het bouwvlak uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de gebiedsaanduiding 'Wro-zone - afwijking vergroting agrarisch bouwvlak';
- b. ter plaatse van de gebiedsaanduiding 'besloten, nagenoeg onbebouwd gebied' en 'kreekruggen, gebied met kenmerkend bebouwingspatroon' er sprake dient te zijn van een adequate landschappelijke inpassing, waarbij een inrichtings- en beplantingsplan ter beoordeling aan een landschapsdeskundige wordt ingediend (verwezen wordt naar de toe te passen streekeigen beplanting, zoals opgenomen in Bijlage 11 en Bijlage 12);
- c. ter plaatse van de gebiedsaanduiding 'open, nagenoeg onbebouwd gebied' omtrent de ruimtelijke verschijningsvorm, situering en kwaliteitseisen van op te richten bouwwerken dient te worden voldaan aan het gestelde in de gemeentelijke welstandsnota;
- d. uitbreiding niet leidt tot nadelige milieueffecten op de omgeving.

Bij het bepalen van de Wro-aanduidingsvlakken tot vergroting van het bouwvlak en daarmee de uitbreidingsrichting van het bouwvlak, is het uitgangspunt gehanteerd dat deze in principe niet in de richting van de woon- of verblijfsrecreatieve functies mag plaatsvinden indien de afstand 100 of minder meter is. Dit om te voldoen aan een goede ruimtelijke ordening. De bestaande paardenbak ligt binnen de aan de westzijde van het bouwvlak aangegeven Wro-zone. De Wro-zone ligt op meer dan 100 meter van woon- of verblijfsrecreatieve functies, hetgeen betekent dat bebouwing in de vorm van een paardenbak in principe onder de voorwaarden als bedoeld in artikel 3.4.7. mogelijk is (sub a en sub d).

Op het perceel Kraaienestweg 1 worden agrarische activiteiten verricht in de vorm van het fokken van paarden en paardrijden. De paardenbak staat ten dienste van de agrarische activiteiten. Dit houdt in dat de bestaande paardenbak vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening aanvaardbaar is.

De overige bepalingen c.q. randvoorwaarden in artikel 3.4.7 (sub b-c) worden bij het beoordelen van een aanvraag om een omgevingsvergunning getoetst.

De verlening van een omgevingsvergunning voor het oprichten van een paardenbak is dus mogelijk binnen de randvoorwaarden van het bestemmingsplan.

Duurzaamheid

n.v.t.

Risico's en kanttekeningen

--

Geld

De kosten worden gedekt uit het beschikbare krediet "herziening bestemmingsplan Buitengebied".

Aanpak

Uw besluit kenbaar maken aan de indieners van de beroepschriften en de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Burgemeester en wethouders van Veere,
de secretaris, de burgemeester,

J.F.M. Steinbusch drs. R.J. van der Zwaag

Bijlagen/informatie voor raadsleden (+corsa nummer):

-uitspraak Raad van State van 25 mei 2016 (Corsanr. 16I.01714)

-raadsbesluit van 11 juni 2015 tot vaststelling van de 1^e herziening bestemmingsplan Buitengebied (Corsa nr. 16B.02164)

-zienswijzenrapport (Corsa nr. 15B.01949)

-verbeelding Kraaienestweg 1 (Corsa nr. 16B.02239).

Volgens voorstel door de raad besloten op
de griffier, de voorzitter,

mr J.C. Waverijn

drs. R.J. van der Zwaag

5 juli 2016